

נשתבח עמרם וויכבר בבנו הגדול מכל העולם עד שנתגדל ונעשה נביא ה' והשליח לגואלה.

הוא אהרון ומשה [ו כו]. פרשי יש מקומות שמקדים אהרון למשה ויש מקומות שמקדים משה לאחנון לומר שスクולין כאחד. והוא דבר חמוה שםשה היה אדון הנביאים ורבנן של כל העולם ועל ידו ניתנה התורה ואיך אמר שאחנון שkol. ויש לפרש בשני דרכיהם, א) דכיוון דגם אהרון היה בשליחות ה' להוציא את ישראל, אף שכה משה גדול משל אהרון, מ"מ כיון שגם אהרון הוצרך להיות בהה, הן שווין בו, שבחלק שהגדול צריך לפחות הא חולקין בריות. ב) דכיוון דאהרון עשה כל ימיו בשלימות כל רצון הש"ית דאהרון אפשר לו לעשות הוא שקול ממשה, אף שהוא אפשר היה גדול דלכון היה עלייו יותר בדברים, ממשה היה גודל דלכון היה עלייו יותר בדברים, מ"מ כיון שניהם עשו מה שנצטו וונשלחו כפי יכלתם הגדול הן שווין במעלה. ובארתי הא דבר ב"ב דף י"ז ע"ב דיווסף בריה דר' יהושע חלש איןגיד אל' אבוח מאי חזית אל' עולם הפוך ראייתי עליונים למטה ותחתונים למעלה אל' עולם ברור ראיית, שתמותה מאי איך אמר שהוא עולם הפוך, הא ודאי בעזה"ז האדם רואה רק לעיניים והثم הוא עולם האמת. אבל צריך לומר דראת שוגם בעולם האמת אומרים שהם עליונים אלו שהיו ידועים בכאן עליונים, ועל התתונים שהם תחתונים, ומ"מ היו העליונים למטה והתתונים למעלה, ולכון אמר שהוא עולם הפוך. והסביר לו אביו שהוא עולם ברור משום שהקב"ה אינו בא בטרוגניה ותובע מכל אחד רק כפי כחו, ולכון אלו שכחם קטן בכרונוגותיהם וכדומה אבל עשו כפי כחם קיימו שליחותם בעזה"ז ולכון הם למעלה, והעלונים אף שהם יותר גדולים ויותר יושו יותר מעשים טובים מהתתונים אבל היו יכולם לעשות יותר תורה ומעשים לפי כשרוניותיהם וכחותיהם וגתרשלו קצת לנכון הם למטה, וא"כ גמצא שבעשו שניהם כפי כחם הם שקולים במדרגת.

עד נראה לומר שלפי רבותינו שכחוב רשי' [להלן ט] שהוא להוכיחו על שאמר ואמרו מה שמו, מה שהזכיר אברהם יצחק ויעקב אינו מהמתה שהן האבות, אכן משאר צדיקים יש למד ממעשיהם, אבל לפ"י ראשון הוי פ"י הקרא מהמתה שהן אבות ישראל ולא קיים הבטחתו עדיין לבנים.

שם השם שדי' שפירשו די', הוא הבטחה שיהיה זמן וקץ, אבל אפשר הוא רק כשיזכו בגבי לכל הפתוח במעשיהם, אבל עדיין היה שיך לעונשם על העבר, יאמר או די, כדי שלא יהיה בכך העבר להשဖע על דין עתה. או לפעםים אף שחיברים ח"ז יאמר די משום הרבה העונשין שכבר היה להם, וגם הוא רק די לצרות אבל אין זה הבטחה להטבה בדרך נס אלא בדרך הטבע, ושם הויה"ה הוא חסד בעצם שאין לה גבול, שודאי יתקיימו כל הטובות אף שלא יהיו להם זכיות מרבות. וזה מש"כ רשי' שהויה"ה הוא מدت האמת, אף שודאי כל דברי ה' מתקיים בכל שם שאומר.

יקח עמרם את יוכבד ונגי ותולד לו את אהרון ואת משה [ו כ]. מה שלא הוזכר שם אביו ושם אמו של משה עד אחר שנצטווה להיות הגואל. נראה לענ"ד דאשומען בזה שאין לאדם להשתבח בבנו אף שכשרונותו גדולים מאוד ואף שנתמלא הבית אורת, ולא יסmodal שא"צ להשגיח עלייו וללמד עמו ביתור משום שודאי יהיה טוב, כפי דרך הרבה בני אדם שכחיש להם בן בעל כשרון גדול סומך עליו שלא להגנו ולא ליסרו ביותר כי חושב שודאי יהיה ת"ח וירא אלקים, אלא אדרבה יש לחוש שבכרונוטיו הגדולים יתגדל בענינים אחרים ויתפתח לייצורו, כגדל מחייבו שייצורו גדול הימנו [סוכה נב א], ורק למד אתו ביותר ולהגנו ביתר ולהשgia עליון, שכן לא